

บันทึก

เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
ความรับผิดทางละเมิด

สํานักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๓๐๒/๙๕๓๒ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อแนวปฏิบัติตามระเบียบสํานักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยมี ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สํานักนายกรัฐมนตรีได้รับรายงานจากกรมประชาสัมพันธ์กรณี ทรัพย์สินของทางราชการเสียหายโดยแจ้งว่า เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๓ นายสมบูรณ์ ชูราชี พนักงนขับรถยนต์ของกรมประชาสัมพันธ์ ขณะเดินทางไปปฏิบัติราชการเพื่อรับเทปข่าว ได้ขับ รถยนต์ราชการไปชนท้ายรถยนต์ของบุคคลภายนอกเป็นเหตุให้รถยนต์ราชการและรถยนต์ของ บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย กรมประชาสัมพันธ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เบื้องต้นแล้วปรากฏว่า ความเสียหายดังกล่าวเกิดจากการกระทำของนายสมบูรณ์ และนาย สมบูรณ์ยินยอมรับผิดชอบและชดใช้ค่าเสียหายในการซ่อมแซมรถยนต์ราชการเป็นเงิน ๖,๙๕๐ บาท และรถยนต์ของบุคคลภายนอกเป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๕,๙๕๐ บาท ทั้งนี้ ใน ส่วนรถยนต์ราชการ คณะกรรมการตรวจการซ่อมได้ทำการตรวจรับไว้ใช้งานแล้ว ส่วน บุคคลภายนอกได้ทำหนังสือยินยอมสละสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายจากหน่วยงานของรัฐ กรม ประชาสัมพันธ์เห็นควรไม่ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ตามระเบียบสํานักนายกรัฐมนตรี ฯ และเห็นควรยุติเรื่อง สํานักนายกรัฐมนตรีจึงขอหารือว่า กรณี ดังกล่าวกรมประชาสัมพันธ์จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ตามระเบียบสํานักนายกรัฐมนตรี ฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวโดยได้ฟัง คำชี้แจงของผู้แทนสํานักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสํานักนายกรัฐมนตรีและกรม ประชาสัมพันธ์) แล้ว มีความเห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทาง ละเมิดตามข้อ ๘^๑ วรรคหนึ่ง และข้อ ๓๑^๒ ของระเบียบสํานักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์

^๑ ข้อ ๘ เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่ง นั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้นคณะหนึ่ง โดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณา เสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ต้องชดใช้

^๒ ข้อ ๓๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้นั้น เห็นว่าความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องในการที่ตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นแจ้งต่อ

การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบว่า เจ้าหน้าที่ได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือต่อบุคคลภายนอกหรือไม่ เป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ หากเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ จำนวนค่าเสียหายเป็นเท่าใด ในกรณีที่เกิดละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคนเจ้าหน้าที่แต่ละคนมีส่วนความรับผิดเป็นอย่างไร และความเสียหายที่เกิดขึ้นหน่วยงานของรัฐมีส่วนบกพร่องด้วยหรือไม่ เพื่อที่จะได้นำเอาส่วนแห่งความรับผิดของหน่วยงานของรัฐไปหักออกจากค่าเสียหายที่จะเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้

กรณีที่สำนักงานกฤษฎีกาหรือมานี้ กรมประชาสัมพันธ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้ว ปรากฏว่าความเสียหายที่เกิดแก่รถยนต์ของกรมประชาสัมพันธ์และรถยนต์ของบุคคลภายนอกนั้นเกิดจากการกระทำของพนักงานขับรถยนต์ของกรมประชาสัมพันธ์ จึงเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าความเสียหายดังกล่าวเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์ ประกอบกับเป็นกรณีที่ยังไม่ทราบจำนวนค่าเสียหายที่แน่นอน เพราะราคาค่าซ่อมแซมรถยนต์อาจแตกต่างกันไปตามมาตรฐานของอุปกรณ์อะไหล่ตลอดจนฝีมือและความประณีตของช่างซ่อมรถยนต์ รวมทั้งค่าเสื่อมราคาของรถยนต์อันเนื่องมาจากการถูกชนด้วย ดังนั้น อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้นตามระเบียบสำนักงานกฤษฎีกา ๓ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น สำหรับกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดได้ตกลงยินยอมรับผิดและชดใช้ค่าเสียหายในการซ่อมแซมรถยนต์ของกรมประชาสัมพันธ์และรถยนต์ของบุคคลภายนอกนั้น เป็นเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์จะนำมาประกอบการพิจารณาในภายหลังเมื่อได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดแล้ว

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ผู้บังคับบัญชาโดยไม่ชักช้า และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นถึงหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น แต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นรัฐมนตรีหรือกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งไม่สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดหรือผู้ซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชา ให้ดำเนินการตาม ข้อ ๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และให้นำข้อ ๘ ถึงข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม